

זהר

אל תפנו אל האלים ולאלהי מפקה לא מעשי לכם. רבי חייא פתח, (דברים ט) אל תפן אל קשי העם זהה וגוז. אל תפן, וכי מי שיאמר לפך אל תפן? ותורי כתוב (איוב לד) כי עיניו על דרכיך איש. וכותב (ירמיה כד) אם יסתור איש במתטרים ואני לא אראני נאם ה', והרי בכל מושגים הקדוש ברוך הוא ומסתפל על כל המעשין, ומכוnis בדין על כלם, אם טוב ואם רע, כמו שנאמר (קהלת יב) הָאֱלֹהִים יָבָא בְּמִשְׁפָט עַל כָּל נָעָלִם אֶם טוֹב וְאֶם רֵע, ומשה

אומר אל תפן?

איה כמה צריך אדם להשמר מחתאו כדי שלא יחתט לא פניו הפלך הקדוש. בא ראה, בן אדם שעשה מצורה, אותו מצורה עולה ועומדת לפניו הקדוש ברוך הוא ואומרת: אני מפלוני שעשה אותך. ותקדוש ברוך הוא מונה אותך לפניו, להשיגת בה כל יום, להיטיב לו בשביבה. עבר על דברי תורה - אותו עברה עולה לפניו ואומרת: אני מפלוני שעשה אותך. ותקדוש ברוך הוא מונה אותו, ועומדת שם להשיגת בה, לכלות אותך. זהו שפטוב (דברים לט) וירא ה' ונגazz מפעש בינו ובנותיו. מה זה וירא? אותו שעומד לפניו.

שב בתשובה - מה כתוב? (שמואל-ב-ט) גם ה' העביר חטאך לא חמות. שהעביד אותו החטאך מלפניו כדי שלא יסתפל בו, להיטיב לו. ועל כן, אל תפן אל קשי העם הזה ועל רשעו ועל חטאך. אמר רבי יוסי, וכן מאן משמע, שפטוב (ירמיה ב) נכתם עונך לפני.

רבי יוסי הקטן נכנס לפניו רבי ממעון יום אחד, מצא אותו שהייתה יושב וקורא, כתיב,

זהר:

אל תפנו אל האלים ולאלהי מפקה לא תעשו לכם. (ויקרא יט) רבי חייא פמח, (דברים ט) אל תפן אל קשי העם הזה וגוז. אל תפן. וכי מאן הוא דיין למלפנא, אל תפן. והא כתיב (איוב לד) כי עיניו על דרכיכ איש. וכתיב (ירמיה כג) אם יסתור איש במתטרים ואני לא אראני נאם יי', והא בכלא אשכח קדשא בריך הוא וכל עובדין מסתפל, ועיל בדין על בלהו, אם טוב ואם מסתפל, ביש, ומה דעת אמר, (קהלת יב) הָאֱלֹהִים יָבָא בְּמִשְׁפָט עַל כָּל נָעָלִם אֶם טוֹב וְאֶם רֵע. ומשה אמר אל תפן.

אלא, ומה בעי בר נש לאסתמרא מחויבוי, בגין דלא ייחטי קמי מלפנא קדישא. תא חייז, בר נש דעבד מציה, היה מצוה שלקא, וקיעמא קמי קדשא בריך הוא, ואמרה אנא מהפלניא דעבד לי. וקדשא בריך הוא מני לה קמיה, לאשכח בה כל יומא לאוטבא ליה בגינה. עבר על פתגמי אוריתא, היה עבירה שלקא קמיה, ואמרה אנא מהפלניא דעבד לי, וקדשא בריך הוא מני לה, וקיעמא תפן לאשכח בה, לשיצאה ליה. הדא הוא דכתיב, (דברים לט) וירא יי' ויינאיין מפעש בינו ובנותיו. מהו וירא. ההוא דקיעמא קמיה.

הוב בתשובה, מה כתיב. (شمואל ב-ט) גם יי' העביר חטאך לא תמות. דא עבר ההוא חoba מקמיה, בגין דלא יסתפל ביה. לאוטבא ליה. ועל דא אל תפן אל קשי העם הזה ולא רשותו, ולא חטאך. אמר רבי יוסי, וכן מהכא ממשמע, כתיב, (ירמיה ב) נכתם עונך לפני.

רבי יוסי זעירא, עאל קמיה דרבנן שמעון יומא חד, אשבחיה דתורה יתיב וקארוי, כתיב,